

William Sweetlove, *Cloned Pinguins With Pet Bottle*, foto Peter de Ronde

Ode aan Odapark

Odapark centrum voor hedendaagse kunst in Limburg is behalve een centrum voor kunst, ook een centrum voor cultuur middenin een prachtig bos. Als oorsprong geldt een rijke Roomse geschiedenis. Hierin staat Sint Oda, beschermheilige voor blinden en zwakzienden, centraal. Kunst, natuur en religie nemen spontaan elkaars hand in dit stiltegebied. Daarbij heeft Provinciehuis Limburg Odapark met 25.000 bezoekers per jaar in haar armen gesloten. De stichting viert op 17 juni haar vijftiende bestaansjaar. Reden voor een terugblik, een momentopname en een vooruitblik zijn er genoeg.

Carina van der Walt

Pascalie Mansvelders is de huidige curator en maakte samen met Marijke Cieraad deel uit van het derde curatoren-duo van dit park. Cieraad was het verbindende element. Haar maatschappelijke engagement heeft het karakter van het huidige Odapark bepaald. Elke curator heeft een eigen voorkeur. Zo is Pop art en humor goed vertegenwoordigd in het park vanwege de interesse van Mansvelders en Lenders, een eerdere curator. Op de ingangspilaren van het park prijken bijvoorbeeld twee bloedrode pinguïns met zuurstofflessen op de rug. *Cloned Pinguins With Pet Bottle* is van de Belgische kunstenaar William Sweetlove. Mansvelders vertelt hoe harten voor de kunst gewonnen worden hier in Odapark. "Vaak komt men voor een kopje koffie. Een opmerking als: 'Ik heb helemaal niet zoveel last van die kunst' is nogal humoristisch gezien de gegeven locatie. Vervolgens gebeurt een van de twee dingen. Iemand komt in zijn eentje de beelden in het bos bekijken. Of er wordt een picknickmand gereserveerd samen met vrienden. De strijd is gewonnen wanneer dezelfde persoon voor de opening van een nieuwe tentoonstelling komt en later een vriend meeneemt."

Terugblik

Het historische bestaan van Sint Oda kan worden betwijfeld, maar haar verhaal is goed. Als beeldschone, blindgeboren Schotse prinses uit de zevende eeuw hoorde haar vader van de miraculeuze genezingen in Luik. Het graf van de heilige Lambertus van Maastricht trok duizenden. De koning stuurde Oda op bedevaart. Na de eerste nacht al was ze genezen en keerde ze terug naar Schotland, maar niet voordat ze uit dankbaarheid haar leven in dienst van God had gesteld. Thuisgekomen wordt ze overvallen door prins en ridders die om haar hand gingen. Ze is weerspanning, maar haar vader kiest toch een echtgenoot en regelt een huwelijk. Vervolgens vlucht ze en onderneemt een bedevaart naar Rome. Langs de stroom van de Maas trekt ze tot in Venray. Kwetterende eksters verraden haar tegenwoordigheid maar beschermen haar ook later wanneer haar schuilplaats bijna ontdekt wordt. Ze overlijdt in het huidige Sint Oedenrode. Een lichtstraal boven haar graf bevestigt haar heiligheid. Het gebied waarin Odapark ligt heet eerder Reyndersbos. Het Reyndersbos is eind negentiende eeuw aangekocht door de Zusters Ursulinen die een kloosterschool met pensionaat in Venray beheerden. Het heuvelachtige bos werd de speeltuin van de meisjes. Uit een theehuis konden de nonnen een oogje in het zeil houden. In 1981 kocht de gemeente Venray het park en maakte het toegankelijk voor het publiek. Stichting Venrayse Kunstkring wordt in 1992 ondergebracht in Stichting Odapark.

Momentopnamen

Een reuze kabouter hangt over een boomtak. Uit zijn hand reikt *Red De Heilige Kabouter* van de Limburgse Tanja Ritterbex een kabouterdje aan. Achter het theehuis ligt een beeld van een man met een wonderschone roos die uit zijn lenden groeit.

Lovestory van de Nederlander Erik Habets is een driedimensionale dagdroom. In meerdere vitrines staan glazen muiltjes. Ze zijn opgevuld met glazen balletjes en stekels en heten *Shoes* van de Deense Svenja Ritter. Maar niet alles is sprookjesachtig. *Shoes* sluit goed aan bij *La Résurrection* in het theehuis. Het Franse duo Les Deux Graçons vertelt het verhaal van vrouwelijke psychiatrische patiënten die hun namen in moesten ruilen voor een nummer. Aan deze nummers onder hun schoenen waren ze bij het knielen in de kerk herkenbaar. Odapark is zowel een beeldentuin als een sprookjesbos als een attractiepark.

Vooruitblik

Het Odapaviljoen middenin het negentien hectaren grote park staat open voor een brede verscheidenheid aan activiteiten. In het theehuis worden wisselende tentoonstellingen van nationale en internationale kunstenaars gehouden. Het theehuis is tegelijkertijd de ruimte voor lezingen, literaire activiteiten, concerten en feestjes. Er is een horecavoorziening bijgekomen. Er is 'merchandise' die aftrek vindt. Eéns in de vier jaar worden kunstenaars uitgenodigd om nieuw werk te maken voor het bos van Odapark. Het is de verdienste van de stichting dat Odapark zo draaiend gehouden kan worden. Commercie zonder een knieval. Met een breed aanbod van activiteiten rond kunst heeft het gratis toegankelijke Odapark zich voorbereid op de toekomst. Het park opereert in de geest van Oda. De tentoonstelling *Weil ich ein Mädchen bin, ode aan Oda* is onderdeel van de verjaardagviering van Odapark.

Odapark centrum voor hedendaagse kunst, *Weil ich ein Mädchen bin, ode aan Oda*, Venray, 11 juni t/m 27 november 2018, www.odapark.nl